

Azaların Allah namına çalıştırılmaması “emanete hıyanet” olarak nazara veriliyor. Halbuki, birçok keşşafklar ve bilim adamları Allah’ı bilmedikleri halde insanlığa faydalı çalışmalar yapıyorlar. Bunlara ihanet gözüyle bakabilir miyiz?

Emanet, ancak emaneti verenin rızası istikametinde ve onun tayin ettiği yerlerde kullanılabilir. **“Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.”** ayetinin kesin hükmüyle, insanın yaratılış gayesi “ibadet ve marifet” olunca, insan kendisine emanet verilen bütün organlarını ve duygularını bu sahada kullanmakla mükellef demektir.

İbadet insanın aslî görevidir, dünyaya gönderiliş hikmetidir, ahirette ebedî saadete ermesinin vesilesidir. Rabbine karşı bu aslî görevini yerine getiren bir kimsenin diğer insanlara faydalı işler yapması da onun için bir sadaka hükmüne geçer. Yoldan, insanlara eziyet verecek bir taşın kaldırılmasını sadaka sayan dinimize göre, elbette ki bütün insanlık âlemine faydalar sağlayan teknik buluşların, fennî keşiflerin önemli mükafatları olacaktır. Bu sevaba nail olmanın birinci şartı, iman ve onu takip eden salih amellerdir.

Rabbine iman etmeyen ve O’nun tayin ettiği vazifeleri yerine getirmeyen bir kimseyi insanlara yaptığı hizmet ve yardımlar cehennem azabından kurtarmaz. Çünkü cennete girmenin şartı imandır. Bu nurdan mahrum olan kişilerin o saadet yurduna girmeleri mümkün değildir. Ancak, zalim bir kâfirle, insanlara faydalı olmuş bir kâfirin cehennemdeki azap derecelerinin de aynı olmayacağı muhakkaktır. **“Her kim zerre miskal hayır işlerse onu görür. Ve her kim zerre miskal şer işlese onu görür.”** ayetinde, Müslüman-kâfir ayırımı yapılmadan **“her kim”** buyrulması, bu noktada çok manidardır. Ayette geçen “görür” ifadesi, “mahşerde herkesin kendi amel defterindeki bütün hayır ve şerleri görmesi” manasına gelmekle birlikte, hesap ötesine de bakan yönü de olsa gerektir.

Müslümanların ilâhî hikmet ve rahmetle bu kâinata konulan nimetlerinden faydalanmakta tembellik göstermelerinin zararı bu dünyada sefalet ve mahrumiyet olarak çekilir. Bu tembellik şer’i yönden günah ve haram değildir ki, “emanete hıyanet” tarifine girebilsin.

Burada muhalefet Kur’ana değil, tekvinî şeriatadır. Bu muhalefetin ceza yeri ise bu dünyadır. Bu konu Lemaat’ta [“El-hakka ya’lu”](#) bahsinde çok güzel izah edilmiştir.